

Небойте се, пакъ ще дойде лѣто.

Ой, листата пожелтъхъ
И скоро ще капнатъ.
Тъмни мъгли налѣтъхъ
И сланитъ падатъ!
Нѣма вече пойни птички
Нигдѣ по горитъ;
Нѣма наш'тъ лѣстовички
В' кѣщи подъ гредитъ.
Не ни свири вече щуреца
В' гжстата морава:
Хладенъ вѣе Дунавеца,
Зима прѣдвѣщава.
Небойте се: не е първо
Туй врѣме студено;
Готвѣте си бѣло млѣво
И вино червено!
Така бѣше и оная
Година, що минѣ;
Тѣй ще бѣде и у тая,
Що иде, година.
Тѣй наредилъ Дѣдо Господъ:
Слѣдъ лѣтото — Есень,
Слѣдъ Есеньта — студна зима.
Ще покрижтъ снѣговетъ
Гори и ливади.
Ще завижтъ сѣдѣбитъ
Съсѣ снѣжни грамади.
Ще ги скрижтъ да ги варджтъ,
Като пиле мило,
Чакъ до пролѣтъ ще ги галжтъ
Подъ своето крило.
Пакъ ще дойде веселата
Пролѣтъ цвѣтовита,